

BESZÁMOLÓ

Nagy meglepetés érte a Pustavámi Német Nemzetiségi Általános Iskola hetedik osztályosait, amikor kiderült, hogy a HAT-KP-1-2023, a Tanulmányi kirándulás hetedikeseinek elnevezésű pályázati felhívásra benyújtott

MAGYAR MÚLT ÉS MAGYAR JELEN, KIRÁNDULÁS A DÉLVIDÉKRE (MURAVIDÉK - SZLOVÉNIA, HORVÁTORSZÁG - SZLAVÓNIA, VAJDASÁG) - TEMATIKUS KIRÁNDULÁS 3 UTÓDÁLLAMBAN

című pályázati projektjüket a Bethlen Gábor Alap Bizottsága 3.813.443 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesítette.

Az előkészítő projektnapi órákon ismereteket szereztünk a meglátogatott tájegységek történelmi múltjáról, és a régió etnikai sajátosságairól. Földrajz órán, megismerkedtünk a határon túli magyar lakta területekkel, az ott élő magyarság létszámával, jelenével, kiemelve a Vajdasággal, a magyar tengermelléssel, Szlavóniával és a Muravidékkel. A célország magyarságának történetét a történelemszakos tanárnőnk irányításával, PPT-k bemutatásával tekintettük meg a közös múlttól napjainkig. A nemzeti összetartozást hangsúlyozva kutattuk az államhatáron kívüli elhelyezkedés történelmi okait, a trianoni békediktátum előzményeit és következményeit. Matematika órán az utazásunkkal kapcsolatos különféle költségkalkulációkat, valamint digitális kultúrán térképen megtekintettük az általunk bejárandó útvonallal és kiszámoltuk, valójában milyen hosszú út is vár ránk a Határtalanul kirándulás

egyes napjaiban. Szintén ezen az órán az okosdoboz.hu honlapon a „Barangoló” digitális tartalomtárból különféle játékok segítségével néhány, általunk kiválasztott úticéllal (Dobronak, Lendva, Szabadka) kapcsolatban ismereteket szereztünk. A legvidámabb órára talán az énekóra sikeredett, ahol elsajátítottuk a „Fiumei kikötőben” című dalt. Vizuális kultúrán lehetőségünk nyílt az egyes, általunk meglátogatandó épületek, szobrok és alkotások művészeti jegyeinek megismerésére.

A Határtalanul kirándulás egy csodálatos és edukatív élmény volt mindannyiunk számára, hiszen megismerhettük történelmünk híres városait, településeit, emlékekeit, valamint betekintést nyerhettünk abba, hogyan élnek az idegenbe szakadt magyar testvéreink. Ez lehetővé tette a számukra, hogy hat felejthetetlen napokat tölthessenek el Szlovéniában a Muravidéken, Horvátországban illetve Szerbiában. Kirándulásunk alatt folyamatosan nagy figyelmet fordítottunk a kétnyelvű feliratok megfigyelésére, értelmezésére.

Hétfőn kora reggel nagy izgalommal elindultunk Lendva irányába. A hosszú út után, kora délután megérkeztünk a festői szépségű szlovéniai kisvárosba, ahol legelőször egy helyi kétnyelvű általános iskola igazgatója fogadott nagy szeretettel minket, egyben találkozhattunk is az iskola néhány tanulóival.

Ezt követően jókora sétát tettünk Lendván, ahol megismerkedtünk a város magyar értékeivel:

- Szent Katalin Plébánia Templommal
- Szent István szoborral
- Kultúr Palotával

Ezután ellátogattunk a Bánffy Eszterházy Várkastélyba, ahol legelőször egy érdekes kis videót láthattunk a városról, majd tüzetesebben megismerkedtünk a várkastéllyal, a benne található Zala György emlék szobájával, néprajzi gyűjteménnyel és különféle tematikájú kiállításokkal. Buszra szállva felkerestük a Szentháromság Kápolnát, ahol Marika néni alapos előadása után megtekintettük Hadik Mihály üvegkoporsóját.

Napi utolsó programunk a Vinarium Kilátó volt, ahol fakultatív jelleggel felmehettünk a kilátó tetejére és megcsodálhattuk a lendvai szőlőhegy festői szépségét. Innen már egyenes út vezetett a szálláshelyünkre, ahol a vacsora közös elfogyasztása után fáradtan zuhantunk ágyba.

Utazásunk második napján ellátogattunk a dobronoki domboldalon található Hancsik Tanyára, ahol megnéztük miket termelnek egy muravidéki parasztgazdaságban. Itt részt vettünk egy

gasztro élmény programon, mely keretében mindenki készíthetett magának egy-egy muravidéki perecet illetve madárkát, melyet a programok után el is fogyaszthatott. Ezután megismerkedtünk a vágózsír és tökmagolaj készítésével, melyeket természetesen meg is kóstolhattunk. Majd megtudtuk, hogy milyen jótékony hatásai vannak a fürjtojásnak. A tojásokat több formában (nyersen, főzve, füstölve és olajban érlelve, valamint tojáskrémként) kóstoltunk meg. Mindez Hancsik József helyi vállalkozó irányításával történt.

Ezután következett a tartalmas ebéd, mely bogrács hajdinával volt. Desszertként kukoricamálét fogyasztottunk. Dobronokon felkerestük továbbá a Dobronoki György-házat, amelyben helytörténeti és néprajzi gyűjteményt tekintettük meg. Az épületet Dobronoki György jezsuita tanárról, a falu híres szülöttéről, a nagyszombati egyetem első rektoráról nevezték el, aki a 17. században élt itt. Ezen felül megnézhattuk egy felújított pajtában az egykori helyi mesterségek különféle eszközeit, szerszámain. A szintén itt található kézműves szakkörön készített dísz- és használati tárgyak megcsodálása következett ezután. Extra programként ellátogattunk Európa egyik legnagyobb orchidea farmjára és trópusi kertjébe a Szlovén határnál.

Magyar-szlovén-osztrák hármashatárt Túrke felől közelítettük meg autóbusszal. A busz leállítva egy 20 perces sétával eljutottunk a kitűzött célhoz. Az emlékműnél a Trianoni békeszerződésről tanultakat idéztük fel. Végül megkoszorúztuk az emlékművet.

Ezt követően egy hosszú, fárasztó út után a kora délutáni órákban megérkeztünk Határtalanul kirándulásunk második érintett országába, Horvátországba. Sofőrünk, aki egyben idegenvezetőnk is volt útközben sokoldalúan bemutatta nekünk az országot. Az elkövetkezendő 2 napot Horvátországban töltöttük.

Fiumében igen sok program várt ránk. Felkerestük Terszat (Trsat) várát, ahonnan felülnézetből csodáltuk meg Fiume városát, majd sok-sok lépcsőn keresztül lesétáltunk a városba. Az egykori magyar tengeri kikötőben elénekeltük az előkészítő órán tanult "Fiumei kikötőben..." kezdetű dalt, valamint sétát tettünk a történelmi belvárosban. Az Óratorony tetején megpillantottuk a híres kétféjú fiumei sast. Magyar időkben épült épületeket látogattunk meg. A Baross emléktáblát megkoszorúzzuk, valamint bejártuk a helyi zöldség-és halpiacot.

Következő úticélunk Abbázia volt, mely a Monarchia egyik kedvelt üdülőhelyévé vált, mely rangját a mai napig megtartotta. Abbáziában végig sétáltunk a százéves sétányon, ahonnan csodás a panoráma nyílt a Kvarner-öbölre. Sok épületéhez nemesi származású magyar családok története fűződik. Felidézzük néhány család történetét, felkeressük Markusovszky Lajos emléktábláját megkoszorúztuk.

Ezen két napunkat a szállásunkon Kraljevicán fejeztük be, ahol minden este bőséges svédasztalos vacsora várt ránk. 2 féle leves, több féle főétel, köret, saláta, desszert és legalább 10 féle üdítő közül választhattunk. Miután mindenki kiélvezte a kulináris élményeket kísérőinkkel a nap levezetéseként sétát tettünk szállásunk környékén megcsodálva az adriai naplementét.

Pénteken a reggeli korán kelés nagyon nehezünkre esett. Az előző napihoz hasonlóan ezen reggel is bőséges svédasztalos reggeli várt ránk többféle gyümölcslel. Miután tele ettük magunkat, elindultunk a 6 órás útra Eszékre, az egykori magyar városba. Rövid sétánkon felfedeztük az Osztrák-Magyar Monarchia nyomait. Felkerestük az eszéki középkori várat, amely az ország legnagyobb erődítményeinek egyike. A Dráva folyó mentén végig sétálva eljutottunk a belvárosba, ahol kívülről majd belülről megtekintettük a Katedrálist.

Ezután elindultunk szállásunkra, mely során átutaztunk Kórógyon és Szentlászlón is. Útközben megtudtuk, hogy Kórógy az egyik legtragikusabb sorsú falu. Az elmúlt évszázadokban többször elpusztult, de mindannyiszor újjáépítették. Szentlászlóról pedig megtudtuk, hogy eredete az Árpád korig nyúlik vissza és a Dél-Szláv háború alatt rommá lőtték, azóta újjáépült.

E napi szállásunk Eszék közelében Csúzán volt. A vacsora után lehetőségünk nyílt helybeli, velünk egykorú gyerekekkel magyarul beszélgetni és focizni.

Kirándulásunk utolsó fő állomása Szabadka, a Vajdaság egyik legszebb városa volt. Útközben megismerkedtünk Szerbia földrajzi jellemzőivel és történelmének legfontosabb pontjaival, valamint Szerbia jelenével. Külön érdekes volt számunkra, idegenvezetőnk ciril betűs írásról szóló tájékoztatója. Megérkezvén Szabadkára a belvárosában megtekintettük kívülről és belülről a magyar szecessziós Városházát, amelynek vitrázsairól nemzeti nagyjaink és királyaink tekintenek vissza ránk. Szabadka város központjában körbe jártuk a Zsolnay porcelán borítású zöld és a kék szökőkutakat, Jakab és Komor szobraikat, a Szentháromság szobrot, a Kaszinó épületét, a Népszínházat, ellátogatunk Európa második legnagyobb zsinagógájához, majd végig sétáltunk a Korzón, útba ejtve a kaptáros házat is. Zárásként megkoszorúztuk Mátyás király szobrát, majd hazaindulunk.

A késő esti órákban fáradtan, de élményekkel gazdagon tértünk haza.

Hazatérve első osztályfőnöki órán rendszereztük és megszilárdítottuk azokat az ismereteket, amelyekkel az út során gazdagodtunk. A kirándulás során nap mint nap elkészített úti beszámolóinkból összeállítottunk egy végleges beszámolót, melyből videót készítettünk.

Összeállításunk június 19-i témanapon került diáktársaink előtt bemutatásra, melyet lenyűgözve figyeltek. Külön öröm volt számunkra, hogy iskolánk diákjai a bemutató után érdeklődő kérdéseket tettek fel nekünk a kirándulással kapcsolatban. Az elhangzottakból Határtalanul határtalan kvízt is készítettünk, melyet értékeltünk és jutalmaztunk.

